

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **J. H.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou
sídlem Údolní 567/33, Brno

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti

osob

zúčastněných

na řízení: 1. **CETIN a.s.**, IČO: 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9

2. **V. H.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2023, č. j. 065626/2023/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Vlašim (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 21. 10. 2022, č. j. MUVL/VYST/28221/2022/MAZ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), rozhodl na žádost společnosti ČEZ Distribuce, a. s., (dále jen „stavebník“) o umístění stavby označené jako „*H.-k NN do nové SR X pro č.p. X, IV-X*“ na pozemky p. č. XA a p. č. XB v k. ú. X (dále jen „stavba“; všechny dále uváděné pozemky se nacházejí v tomto katastrálním území). Stavba zahrnuje pokládku nového kabelového vedení nízkého napětí (včetně výstavby nových skříní), výstavbu nové jednosloupové trafostanice a demontáž té stávající.
2. V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl žalobkynino odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a potvrdil je.

Žaloba

3. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhá zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí.
4. Žalobkyně uvádí, že je spoluvlastnicí pozemků p. č. XA a st. XB, na němž je umístěna stavba rodinného domu. V těsné blízkosti žalobkynina domu, na pozemku p. č. XC, je umístěno několik výrobních objektů, ačkoliv okolní zástavbu tvoří výlučně rodinné domy. Již aktuální provoz zámečnické a kovoobráběcí dílny v jižní části pozemku p. č. XC je pro žalobkyni obtěžující v důsledku hluku, vibrací, prašnosti a imisí z provozu areálu a související dopravy. Stavba přitom vytváří předpoklady pro výstavbu skladových či výrobních objektů v severní části tohoto pozemku, která by se negativně promítla do práv žalobkyně, zejména pohody bydlení. Vlastník pozemku p. č. XC M. B. již získal společné povolení pro stavbu skladové haly které však žalovaný na základě žalobkynina odvolání rozhodnutím ze dne 29. 6. 2022 zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Žalobkyně má za to, že stavba zasahuje do jejího vlastnického práva a práva na kvalitu prostředí.
5. Žalobkyně předně namítá, že stavba byla umístěna v rozporu s územním plánem H. Soud rozsudkem ze dne 27. 3. 2019, č. j. 43 A 182/2018 – 103, zrušil část tohoto územního plánu, konkrétně regulativy ploch výrobních na pozemku p. č. XA. Žalobkyně se domnívá, že v důsledku toho nelze na tento pozemek umisťovat žádné stavby. Právě na tento pozemek přitom měla být stavba dle původního projektu umístěna. Původní rozhodnutí o jejím umístění žalovaný zrušil rozhodnutím ze dne 13. 4. 2022. Aktuální verze žádosti již ve výčtu dotčených pozemků neuvádí pozemek p. č. XA a změnila se i trasa vedení na pozemku p. č. XB, avšak zakončení vedení je zcela stejné a fakticky vede až na pozemek p. č. XA. Správní orgány uvedly, že se stavba posuzuje v rozsahu dle žádosti a že ani z výkresu zobrazujícího situaci stavby či textové části projektové dokumentace není zřejmé, že by se stavba dotkla pozemku p. č. XA. S tím žalobkyně nesouhlasí, neboť dle výkresů jeden z pilířů zasahuje do oplocení pozemku p. č. XA. M. B. také uzavřel se stavebníkem smlouvu o smlouvě budoucí, dle které je investorem stavby. Opomenutí pozemku p. č. XA ve výčtu pozemků, na nichž se má stavba nacházet, je dle žalobkyně úmyslným jednáním stavebníka, který se vyhýbá zrušení územního plánu na tomto pozemku. Jelikož stavba zasahuje na území neregulované územním plánem, je s jejím umístěním třeba vyčkat do doby změny územního plánu, která zaplní „bílé místo“.

6. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný nezohlednil skutečný účel stavby. Stavba (nové kabelové vedení) má evidentně napojit pozemek p. č. XA. Lze důvodně předpokládat, že bude sloužit k rozšíření výrobní činnosti v objektech na tomto pozemku, proti nimž žalobkyně brojí. O tom svědčí časová souvislost se zrušeným záměrem novostavby skladové haly. Odůvodnění žalovaného, že jde jen o nepodložené předjímání žalobkyně, je zcela nedostatečné a nepřezkoumatelné. Nelze formalisticky odhlížet od skutečného účelu záměru a jeho propojení s podnikatelskou činností na pozemku p. č. XA. Již nyní se zde nachází kovoobráběcí dílna a další výrobní objekty, které jsou pro žalobkyni značně obtěžující.
7. Žalobkyně má dále za to, že stavba byla umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, konkrétně § 19 odst. 1 písm. i) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), dle něž je úkolem územního plánování i stanovovat podmínky pro kvalitní bydlení. Tento úkol specifikuje § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, podle něž je obecným požadavkem takové umístění staveb, které nezhoršuje kvalitu prostředí. Žalobkyně již v řízení před správními orgány upozorňovala, že provedením stavby dojde k výraznému snížení kvality jejího bydlení i okolního prostředí. Lokalita je tvořena převážně rodinnými domy, a proto by měla být stavba posuzována v kontextu kvalitního prostředí pro rodinné bydlení. Takové posouzení správní orgány neprovedly. Dle judikatury nestačí jen dodržení předepsaných limitů, ale je nutno se zabývat konkrétními skutečnostmi, na které účastník poukáže. Stavba je v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, neboť vytváří předpoklady pro rozvoj a rozšiřování rušící výrobní činnosti, která je nekoncepčně vklíněna mezi plochy pro bydlení. Nerespektuje stávající charakter území. Dle žalobkyně nestačí, aby žalovaný pouze odkázal na obsah závazného stanoviska orgánu územního plánování. Nesouhlasí ani s tím, že je od sebe třeba striktně oddělovat stavbu a záměr skladové haly, neboť stavba jej podmiňuje (napojuje jej na technickou infrastrukturu).
8. Žalobkyně se též domáhá přezkumu podkladového závazného stanoviska orgánu územního plánování ze dne 23. 5. 2022, resp. potvrzujícího závazného stanoviska žalovaného ze dne 29. 3. 2023.
9. Žalobkyně považuje potvrzující závazné stanovisko za nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje hodnocení jednotlivých relevantních cílů a úkolů územního plánování ve vztahu ke stavbě. To požaduje i metodický pokyn Ministerstva pro místní rozvoj „*Závazná stanoviska orgánů územního plánování*“ z roku 2022 (4. vydání), jímž se žalovaný neřídil. Nevypořádal ani shodnou odvolací námitku, ve které žalobkyně identifikovala, se kterými cíli a úkoly územního plánování není stavba v souladu. Žalobkyně opakuje, že stavba nepřispívá k rozvoji podmínek pro kvalitní bydlení ani nerespektuje stávající charakter území.
10. I ve vztahu k závazným stanoviskům pak žalobkyně namítá, že správní orgány nezohlednily údajné dotčení pozemku p. č. X stavbou, která se na něm bude fakticky nacházet. Ačkoliv žalobkyně stejnou námitku uplatnila v odvolání, orgány územního plánování se jí nezabývaly a jen obecně konstatovaly, že stavba se posuzuje v rozsahu dle žádosti. Proto jsou závazná stanoviska nepřezkoumatelná.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby s odůvodněním, že byl vázán potvrzujícím závazným stanoviskem orgánu územního plánování. Ministerstvo pro místní rozvoj sice rozhodnutím ze dne 5. 9. 2023 v přezkumném řízení zrušilo potvrzující závazné stanovisko, avšak žalovaný již znova přezkoumal závazné stanovisko a závazným stanoviskem ze dne 25. 9.

2023 je opět potvrdil. S ohledem na stejný věcný závěr žalovaný ani neshledal důvody k zahájení obnovy řízení o napadeném rozhodnutí.

12. Žalovaný dále odkazuje na napadené rozhodnutí a dodává, že námitka účastenství vlastníka pozemku p. č. X žalobkyni nepřísluší. Umístění stavby ani nemá vliv na vlastnická práva k tomuto pozemku.
13. Žalovaný setrvává na stanovisku, že umístěním stavby nedojde k navýšení výrobní činnosti na pozemku p. č. X, resp. že správní orgány nemohou předpokládat, že vlastník pozemku v rozporu s právními předpisy bez veřejnoprávního povolení tuto výrobní činnost rozšíří. Žalovaný nezpochybňuje, že se tak může stát, avšak dle jeho informací k tomu dochází předpokládanou právní cestou (nikoliv výstavbou černých staveb).

Replika

14. Žalobkyně v replice uvádí, že zrušení potvrzujícího závazného stanoviska v přezkumném řízení dokládá jeho nezákonnost. Žalobkyně navíc nepostavila žalobu jen na nezákonnosti závazných stanovisek, ale i na tom, že stavba je v rozporu s územně plánovací dokumentací. Tato námitka jí přísluší, neboť vlastní pozemek přímo sousedící se stavbou. Dotčení jejích práv je zcela zřejmé, neboť již nyní je významně dotčena výrobní činností na pozemcích M. B. Jestliže dojde k realizaci stavby, vytvoří se infrastruktura nezbytná k rozšíření výrobního provozu, což přímo zasahuje do žalobkyniných práv. Žalobkyně opakuje, že rozhodnou skutečností je zrušení územního plánu na pozemku p. č. X. Žalobkynino tvrzení, že stavba bude poskytovat elektrickou energii na tento pozemek, vyplývá z projektové dokumentace.

Vyjádření druhé osoby zúčastněné na řízení

15. Druhá osoba zúčastněná na řízení se ztotožňuje s obsahem žaloby. Je spoluvlastnicí pozemků p. č. XA a st. XB (včetně rodinného domu na něm), které sousedí s pozemky, na které se stavba umísťuje. Stejně jako žalobkyně se domnívá, že zasahuje do jejího vlastnického práva a práva na kvalitu prostředí, neboť slouží k rozšíření výrobní činnosti na pozemku p. č. XC. Dále opakuje žalobní argumentaci.

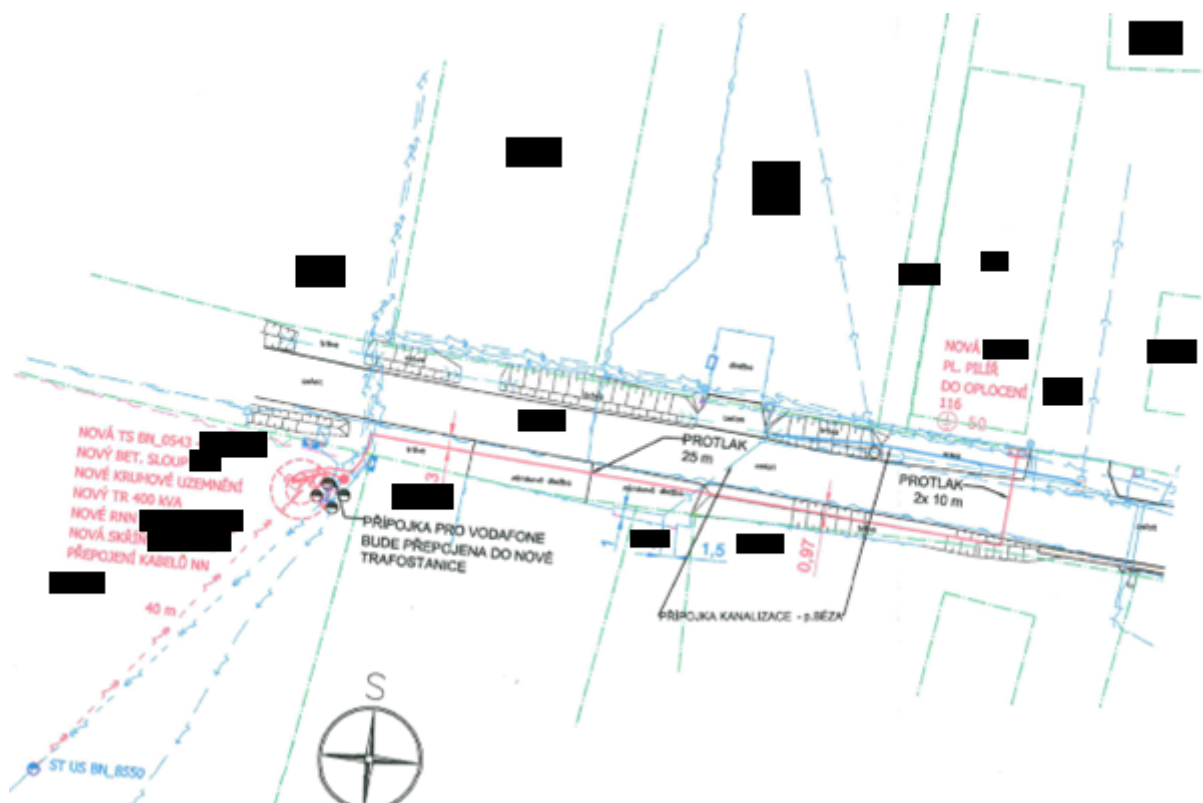
Posouzení věci

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Při posouzení věci vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl bez jednání, neboť u žalovaného se má za to, že s tímto postupem souhlasil, a žalobkyně svůj souhlas vyjádřila výslovně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Nařízení jednání nebylo potřebné ani k provádění důkazů. Veškeré žalobkyní navržené důkazy jsou součástí správního spisu. Seznámení se s obsahem správního spisu přitom nevyžaduje dokazování.

Žalobkyně není aktivně věcně legitimována

17. Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda je žalobkyně aktivně věcně legitimována.
18. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

19. Podstatu *žalobní* (neboli *procesní*) legitimace a s ní související *věcné* legitimace podle § 65 odst. 1 s. ř. s. judikatura spatřuje v tom, že je třeba žalobci poskytnout možnost právní ochrany v případech, kdy veřejná správa ingeruje do jeho právního postavení. Jedná se o normu obrannou, nikoliv kontrolní. *Žalobní* (procesní) legitimace je proto dána v případech, kdy je žalobce úkonem správního orgánu *dle svého tvrzení* dotčen na své právní sféře. Není přitom nutné, aby správní orgán tímto úkonem přímo založil, změnil, zrušil či závazně určil jeho práva a povinnosti. Musí se však jednat o přímé dotčení žalobcovy právní sféry. Aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je dána, pokud s ohledem na tvrzení žalobce nelze zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo.
20. V průběhu soudního řízení je ale nutno také zkoumat, zda žalobce tvrzenou aktivní věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí subjektivní právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Aktivní *věcná* legitimace se tedy týká pravdivosti tvrzení o dotčení na právech a určuje, zda je žaloba důvodná (viz body 14 a 15 rozsudku Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 220/2022 – 45, bod 21 rozsudku NSS ze dne 13. 2. 2024, č. j. 2 As 251/2023 – 32, a celá řada judikatury a literatury citované v těchto rozsudcích).
21. Soud nemá pochybnosti o aktivní žalobní (procesní) legitimaci žalobkyně. Žalobkyně byla účastnicí řízení před žalovaným a jako taková je procesně legitimována podle § 65 odst. 2 s. ř. s. Přednesla i tvrzení o tom, že stavba zasáhne do jejího vlastnického práva k pozemkům p. č. XA a st. XB (včetně rodinného domu) a práva na kvalitu prostředí (pohodu bydlení), neboť je umístěna na sousední pozemky. To samo o sobě stačí k tomu, aby byla aktivně *procesně* legitimována i dle § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť není zcela zjevné, že napadené rozhodnutí nezasáhlo do její právní sféry.
22. Při bližším zkoumání je ale zřejmé, že aktivní *věcná* legitimace žalobkyni nesvědčí.
23. Žalobkyně v žalobě tvrdí, že na pozemku p. č. XA v těsné blízkosti jejího domu již existuje několik objektů, v nichž probíhá výrobní činnost (zámečnická a kovoobráběcí). Ta ji ruší imisemi (hluk, vibrace a prach) i související dopravou, čímž zasahuje do jejího vlastnického práva k pozemkům p. č. XB a st. XC a narušuje kvalitu prostředí, které je jinak tvořeno výlučně rodinnými domy. Stavba pak podle žalobkyně vytváří předpoklady pro výstavbu dalších skladových či výrobních objektů v severní části pozemku p. č. XA, resp. bude sloužit k rozšíření výrobní činnosti na tomto pozemku.
24. Z prvostupňového rozhodnutí a výkresu situace stavby plyne, že stavba spočívá v nadzemním vedení vysokého napětí z původního betonového sloupu na pozemku p. č. XC do nové jednosloupové trafostanice (místo původní čtyřsloupové) včetně rozvaděče taktéž na pozemku p. č. XC a podzemní pokládce nového vedení nízkého napětí, které vede z této trafostanice podél asfaltové komunikace na pozemku p. č. XD (tento pozemek jako jediný sousedí s pozemky žalobkyně, vedení je umístěno na protilehlé straně komunikace vůči žalobkyniným pozemkům) až k pozemku p. č. XA, kde se kříží s komunikací, a odtud vede na hranici s pozemkem p. č. XA do nové rozpojovací jistící skříně. Polohu stavby vůči pozemkům žalobkyně přehledně zachycuje situační výkres, jehož podstatnou část soud vkládá níže (stavba je vyobrazena červenou barvou, hranice pozemků zelenou přerušovanou čarou a výkres je v měřítku 1:500).

25. Žalobkynina tvrzení o dotčení právní sféry jsou v podstatě založena na tom, že takto popsaná stavba bude sloužit k rozšíření již existující rušivé výrobní a skladovací činnosti na pozemku p. č. XA, neboť vytvoří infrastrukturu pro výstavbu dalších objektů. Soud nepopírá, že stavba takový účel může mít. Jde o novou elektrickou přípojku ústící přímo k pozemku p. č. XA a logicky na ni pravděpodobně bude navazovat zařízení, které ji bude využívat. Žalobkyně ovšem pomíjí, že aktivní legitimace dle § 65 odst. 1 s. ř. s. je spjata s *přímým* zásahem do práv (právní sféry). Veškerá její tvrzení se přitom týkají toliko *zprostředkovaných* dopadů stavby: stavba má podmínit *další výstavbu, která teprve do jejích práv zasáhne* (narušením kvality prostředí, imisemi atp.). To sama žalobkyně nepřímou připouští, neboť tvrdí, že stavba „*vytváří předpoklady*“ pro výstavbu dalších výrobních či skladovacích objektů; má sloužit k rozšíření výrobní činnosti v objektech na pozemku p. č. XA, „*proti nimž žalobkyně důvodně s cílem ochránit svá práva brojí*“; popř. „*podmiňuje realizaci stavby skladové haly*“.
26. Zásah do své právní sféry tedy žalobkyně ve skutečnosti spojuje až s (hypotetickou) navazující výstavbou rozšiřující stávající areál na pozemku p. č. XA. Nikoliv se stavbou samotnou a jejími přímými dopady. O tom, že by stavba, tedy nové elektrické vedení, jakkoliv přímo zasahovalo do jejích práv, žalobkyně nic netvrdí. Proti případné nové výstavbě a jejím přímým dopadům do žalobkyniny právní sféry, o které žalobkyně svou nynější žalobu opírá, se žalobkyně bude moci případně bránit v příslušném správním řízení a následně i žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. (samozřejmě za předpokladu, že vůbec bude nějaké veřejnoprávní povolení vyžadovat). Ostatně sama žalobkyně líčí, že k jejímu odvolání již jednou žalovaný zrušil společné povolení k nové skladovací hale na pozemku p. č. XA. I kdyby soud pochopil žalobkynina tvrzení tak, že rozšíření výrobní činnosti nemá být spojeno s novou výstavbou (byť z kontextu žaloby plyne opak), ale toliko dojde k zintenzivnění výroby ve stávajících objektech, nic to nemění na výše uvedeném. Proti stávajícím objektům se žalobkyně (popř. její právní předchůdci) mohla bránit, včetně

možných účinků jejich provozu. Žalobkyně ani netvrdí, že by pouhé nové elektrické vedení samo o sobě nějak navyšovalo kapacitu stávající výroby, aniž by byla nutná další výstavba či úprava stávajících objektů. I tak by ale šlo pořád toliko o zprostředkované dopady do práv žalobkyně.

27. Ani žádný z žalobních bodů nesvědčí o dotčení žalobkyniny právní sféry. Případný rozpor stavby s regulací územního plánu na pozemku p. č. XA se žalobkyniných práv nijak netýká. Ona sama není vlastníkem tohoto pozemku a netvrdí, jak by mohlo pouhé umístění elektrického vedení, resp. dle jejích tvrzení dokonce jen jednoho sloupu jistí skříně zasáhnout do jejího vlastnického práva k pozemkům p. č. XB a st. XC (které s pozemkem p. č. XA nadto ani přímo nesousedí). Podobně námitky údajného rozporu stavby s cíli a úkoly územního plánování či nezohlednění skutečného účelu stavby se ve skutečnosti vůbec netýkají stavby jako takové, nýbrž až hypotetické budoucí výstavby: žalobkyně netvrdí nic o tom, že by samotná elektrická přípojka byla v rozporu s některým s cíli a úkolů územního plánování a jak by to zasáhlo do jejích práv. Porušení cílů a úkolů územního plánování, včetně zásahu do svých práv žalobkyně spatřuje až v budoucím rozšiřování výrobní a skladovací činnosti (tj. výstavbě dalších objektů, které „nezapadají“ do stávajícího charakteru území).
28. Soud si je vědom toho, že dle obsahu správního spisu byla důvodem žalobkynina účastenství v řízení před správními orgány skutečnost, že jí náleží právo odpovídající věcnému břemeni zřízení a provozování kanalizační přípojky na pozemku p. č. XA. Ta se dle jejích tvrzení kříží s novým elektrickým vedením (viz úřední záznam na čl. 5 správního spisu a usnesení o účastenství na čl. 6). Sama žalobkyně v tom ale nyní zásah do svých práv nespatřuje (alespoň to netvrdí), a především neuplatnila žádný žalobní bod, který by jakkoliv souvisel s tímto věcným právem, tedy, jímž by se domáhala jeho ochrany. Vymezenými žalobními body je přitom soud vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Fakt, že žalobkyně byla účastníkem územního řízení toliko díky věcnému právu k pozemku p. č. XA, a nikoliv vlastnickému právu k pozemkům p. č. XB a st. XC, nadto jen podtrhuje výše uvedené – že stavba nemá žádný přímý vliv na její *vlastnická* práva k těmto pozemkům [viz § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, který rovněž obsahuje podmínku *přímého* dotčení vlastnického či jiného věcného práva].
29. Soud tak shrnuje, že žalobkyně není ve věci aktivně legitimována, neboť netvrdila a neprokázala, že napadené rozhodnutí přímo zasáhlo do jejích práv. Nedostatek věcné legitimace sám o sobě vede k zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Závěr a náklady řízení

30. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
31. Druhým výrokem soud rozhodl o náhradě nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně, která byla z procesního hlediska ve věci neúspěšná, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
32. Třetím výrokem soud rozhodl, že osoby zúčastněné nařízení rovněž nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil žádnou povinnost a ani jejich přiznání nenavrhly z důvodů hodných zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. července 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu